

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και πέμπτον ἀρθερόντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενόνων.

ΧΩρα κ' ἔνχαϊσος θένα
κ' ἔλα τὰ σαθρὰ πελένα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρονσα πολὺ.

Γράμματα και συνδρομαί — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δέκτ' ὡ φράγκα εἶνα, κ' μόνο.
Γιὰ τὰ θένα ὁμοῦ μέρη — δέκα φράγκα καλ' στ' ὄ χέρι.

Εἰς γνώσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τοσλεπὴ
δτι παλούμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κ' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὴν δὰ πληρόν δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.

Μῆ δευτέρα κ' εἰκοστή,
κ' Ἄρμάδας δράσις θαυμαστή.

Χώρα κ' ἔκατον εἰκοσίνα,
σκοῦζον πληθὴ Τούρκων φρεναιομένα.

**Γιὰ τοὺς νέους Τουρκαλάδες,
ποὺ μᾶς βάζουν σὲ μπελάδες.**

Τὴν παλῆρὸ Χαμίτ σιχόρα
καί' στοὺς Νεοτούρκους τώρα
σκόβε τρίμην, κακομοίρη.

Φ. — Τρέμε, καυμένη Περικλή...

Π. — Γκατζερό κεφάλι;
Φ. — Οἱ προσφιλεῖς Νεοτούρκοι τέχουν μαζ' ἡ μας πάλι.
Οἱ φίλοι τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφοσύνης
καὶ τώρα πάλι μαίνομται κατὰ τῆς Ρωμηοσύνης.

Ἄκου λόγια τοῦ Βεζύρη,
λόγια τοῦ Μεχμέτ Ἀλή...
τρὶς ἀλλοίμονο κ' ἄλλοι!

Γιὰ τὴν μεγάλη προκοπὴ θερμὰ συχαρητήρια...
σκαρδύνουν κατὰ Σύνταγμα κ' αὐτοὶ συλλαλητήρια,
ἀφρίζουν κατὰ Σύνταγμα καὶ λόγους ἀπαγγέλλουν,
καὶ σὲ Δοδλίτζα καὶ Βουλαις φηφισοῦν ἀποστέλλουν.

Τώρα ποθίγαν καὶ τούτοι
βέροι Συναγματικοί,
τώρα τρέμε τους, τσιφούτη,
τώρα τρέχ' ἔδω κ' ἔκει.

Νέο κράτος Τουρκικὸ
γιὰ τὸν θάβαλο πεσούσι,
ποῦρε Συναγματικὸ
βῆγμα τώρα καὶ τὸ φέσι.

Τώρα, ποὺ καθιερῶ μιλεῖ
ἐλευθέρως μὲς' στοὺς δρόμους,
τώρα ποθύνουν καὶ Βουλὴ
μὲ Ριζά, Μεχμέτ Ἀλή,
καὶ ταχύνονται γιὰ νόμους.

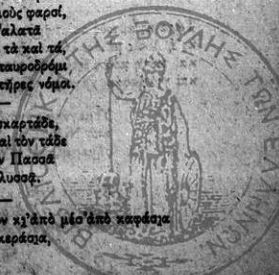
Τώρα γιὰ θεομαδὸς μανία...
καταλύθ' ἡ τυραννία
τοῦ Χαμίτη τοῦ Σαρράπη,
κ' ὅσοι τρώνε τὸ κεμπάπι
μὲς' στῆς Πιλές τὸ Τουρκοῖ
ἔβρουν τοὺς θεομαδὸς φαρσοῖ.

Τώρα, ποὺ καί' σὺ Τουρκοῖ
ἔβρουν τοὺς θεομαδὸς φαρσοῖ,
τώρα, ποὺ' στὸν Γαλατὰ
λέν γιὰ τούρκους τὰ καὶ τὰ
τώρα, ποὺ' σὺ Σταυροδρόμῳ
πλημμυροῦν σωτήρες νόμοι.

Ἐπαθαν παροξυσμοὺς
σὴν κ' ἔμας μὲ τοὺς θεομαδὸς,
κ' ὅσους πλοῦτους ὁ Χαμίτης ἐθηλοῦρες μισροῦς
μ' ἕνα τιμὸν βρόχιτα,
τοὺς' θυσίαςαν ἐκίνοῦ' στοὺς θεομαδὸς τοὺς σωτηρίους
καὶ' σὲ τὰ νέα καθιστάδα.

Τώρα, φίλε μου σκαρτάδε,
ποὺ κυττάεις καὶ τὸν τάδε
καὶ τὸν θάνα τὴν Πασσά
ὕπερ τούτων νὰ λυσοῦ.

Τώρα, ποὺ γι' αὐτοὺς φελλίζουν κ' ἀπὸ μὲς' ἀπὸ καρφάσι
κὰτ' χελεῖ σὴν κεράσι,

τώρα, που για τούτους γράφει
κι' Ουλεμάδικο καλέμι
και δέν κάνουνε νιάφι
για θεσμες και στο χαρέμι.

Τώρα πιά, που κι' ή Χανούμ έχουν θινατά ακλίτμα
για Συντάγματος Αποδέτμα
και δέν πίνουσι σερματίτμα.

Τώρα πιά, που για θεμοσις κοπαρνίζουνε καυγάδες
και τρανι Κισλαραγάδες,
και τὸ κέφι των χαλδων του Συντάγματος οί γρίφοι.
και δέν τρέψν τ'ου κ'ροσ, μπακλαδά και καταφρ.

Τώρα, που κι' έκαιτον θέλουσν σάν κι' έμιας άνακαινισις
κι' άληθής άναγεννήσις,
και σ' αυτό τά τ' έμ πλάφ:
μεταρρθίμαι γυροσούν
κι' όλοένα ρητορσίουν.

Τώρα φεύγε σάν έλάφι
κάθε νέο Τουρκιά,
που μάς μπάνει για καλά.

Τώρα τρέμ, Περικλέτο, της Τουρκιάς της προκοπαίς,
τώρα σόπα και βουδάσιν,
τώρα κλείσε τὰ στραβά σου
'στών θεσμών της άστραπαίς.

Τώρα, Περικλή, κι' έκείνη
κράτος άληθές θα γίνω
κόρα θ' άναγεννήθω
μέ σφαγαίς και μέ σπαθί.

Τώρα πιά δέν καταρρείς,
μά την βλέπεις κολοσοσν,
κι' ό σέρ' Έδουαρδ ο Γκρέυ
τήν θαυμάζει κι' ό Πισσόν.

"Όλοι σέρνοντα σιά της
κι' έκτιμούν τὸ Σόνταγμα της,
κι' άγωνίζετα καθένας προ παλά ν της άρέσθ,
και πολιτισμός καλπάζει μέ σερκί και μέ φέσι.

Τώρα πιά κι' αυτοί καλέ μου,
συζητούν σὲ καρνεσία,
κι' όλο σγέδια πολέμου
καταστρώνου μέ μανία.

Τώρα κι' αυτός τὸς κυβερνή
πολιτευμα σωτήρις,
κι' ήμιας μία δέν περνά
χωρίς συλλαλητήρις.

Τώρα κι' αυτός πολιτισμός άληθίμα τὸς δεικτε
κι' ή Δούσις μέ πολλή στοργή την προκοπή των βλέπει,
και τούτη πόθος έγινε της Δούσις μεγάλης,
και για προσίμ χάνεται κι' ό Σαντακλιρ ο Γάλλος.

Τι μεγάλα γεγονότα!
ἀπὸ Νεοτουρκικῶν φέτα
σήμερα ζητα κι' ή Δούσις.

Κι' ό σέρ Γκρέυ κι' οί λοιποί
σκολιάσιν ο, π' η
κάθε Χόντζας και Δροσίης.

Και δέν είναι κατ' αὐτάς
Ένας Χόντζας ή Σορτάς
μέ σερκί 'σὸ κεφάλι,
που μ' έμιας νά μὴν τὰ βάλω
κι' Ένα λόγο νά μη βάλω.

"Ένας 'στη Θεσσαλονίκη λέει πρὸς τοὺς Μουσοουλμάνους
τ'ορμαπαί ή τὸν Βελλή μ' έμιας αὐτορρασκαι νάνου,
και δέν ξέρει τι βρωσίμα νά μάς 'πὴ νά ξεδομάνη,
κι' οί γενναίοι Μουσοουλμάνοι
Έρετρι, τὸν λένε, Χόντζας ή τὴν ταμπούκα σου...
άρετρι, κι' έγὼ τὸν λέω, κι' έρὸς 'σ' τὴν καθούκα σου.

"Άλλος άπάνω σὲ τζαμι πηγαίνει νά φωνάζη
πὸς εἰκοσι τοὺλάχιστον άπίστους άδέν σφέθι,
δέν θέλει Χόντζα νά τὸν λέν ο" Ανατολή και Δοσι,
κι' έποιοι τὸν ξέρει, Περικλή, 'σ' τὰ γένεμα νά τὸν φτύσθ.

Κι' Ένας Σαχίης Ιερός
και Μουσοουλμάνος τρομερός
εἰς τὸ γνωστὸν 'Ικόνον διάτορος κηρύττει
πὸς θά σγκάσθ τὴν φρενὴ σημαία τοῦ Προφήτη,
και τότε πλέον ή σφαγή θά δόσθ και θά πάρθ,
ὡς πὸ σ' αἱμάτων ποταμοσὺ νά κολυμπά μοσχάρι.

"Άρετρι, τὸν λέν, έρίφ,
σήμε νὸ Σαντζάκ Σαρίφ,
νά τὸ δούν οί Μουσοουλμάνοι μέ σπαθιά ξεγυμνωμένα,
και της άπιστης Εδρώτης νά της πάθ τρία κι' Ένα.

Κι' ό Βεζύρης 'πρε φέρα
κι' έπισήμως εἶπε τώρα
πὸς άν γρὸ κι' ό Βασιλιάς μας έναβγάλη για τὴν Κρήτη,
τότε πόλεμον άμείνωσις σ' τοὺς Έκχιμοσφές κηρύττειται.

Τρέχει κι' ό Σερκίτ Παοσάς,
άρεμίνιος φρασός,
καί 'σ' τοὺς Άρβανίταις λέει, που τὸς έκοσαν τὴ μάορη:
μη τὰ μούτρα Τουρκων σπάτε,
και μαζί μ' έμιας κτυπάτε
τὸν έθρὸς μας τὸν Γκισαρή,
που μάς έγινε τοιμποδρι.

Π. — Τι μὸς λές, βρέ Φασουλή;
Φ. — Τέτοια λέσι τὸ σκούλι
και πᾶν ήμερο θηρίο,
που σὸ φέρνου τρέμο κρέο.

"Αν'ρωτῆς, βρέ Περικλέτο, και για τὴν γνωστὴν Αρμάδα,
που μεγάλο κρότο κάνει κι' είναι για τὰ πανηγύρια,
της Τουρκιάς οί ναυμάχοι δέν άρνουν έδομοδά,
που νά μὴν τὴν διατάξουν νά τρακάρη μέ γεφύριμα.

Κι' έλλη νέα συμφορὰ
έπαθε μέ τὰ πυρὰ
'σ' τὸν γυαλό τοῦ Μαρμαρᾶ.

Τούτη τώρα προκέραι
διασκιδάσις μας μόνθ,
'Άγγλος τὴν έπιτηρετ,
'Άγγλος τὴν διοργανέται.

μά σάν 'θ ή πὸς πίνει δρόμο μ' έμιας μόλα κι' έμιας λέσοσ,
ό Τζόν Μπουλ εὐθὺς τὸ στριβέ και ποτὸ δέν πάει μέσοσ,
και για αὐτὸ δέν τὸν χωνεύουσι και τὸν έχουν 'σὸ σ'τομάχι
της Τουρκιάς οί ναυμάχοι.

"Όποιος σ' τοὺς τρομερός, βρέ Περικλή βερέμη,
κι' ό Ένος διοργανωτής άληθινά τὸν τρέμα.

**Νέον σώμα, πούναϊ τρέλλα,
μέ φωνόλ και φουστανάλα.**

Καθένας στόλος φαίνεται μπροστά του σάν άκάντο,
Έγγλέζος τόν έπιτηρεί και τόν διαργανώνει,
και μόλις βγή πολεμικός μέσ' από τόν Κεράτιο
'Ανατολής και Δύσεως τό κέρατο γανώνει.

Σκοπεί κι' ό Μειμέτ' Άλλης,
Ένα μέλος της Βουλής;
στειλετέ τον είς τήν Σούδα νά κτυπήση δυνατά,
και μέ γέλοιο σ'όν Άλλή
λένε Βουλευται πολλοί:
και τόν Ναοτραβίν τόν Χόντζια τόν παρνας' σ'τά χωρατά.

**Γενικός
πανικός.**

Φ. — Λύσσα κι' έββ' λύσσα κι' έκει,
λύσσα γιά μάς πολεμική,
Άν χωρατεύουν τώρα τήν,
και πέρα μέσ' σ'ήν Άρακιά,
και σ'ήν μεγάλη τήν Σταμπούλ και σ'τό μικρόν Ίκόνιον
σημάνουν τό Σαντζ'άκ Σερία και μάς πούτσουν κόνειον.

Και σ'ό τρέμμα, και σ'ό φρέντα...
φαίνεται πώς έ κορήτης
Έθνος πολέμου τόνους
'σ'οδς νταήδες τούς γειτόνους.

'Ισως τούτος θ' ανακόμενος
έφερε πολέμου μένος
'σ'όν Σερκίτ, σ'οδς Νεοτούρκους, σ'όν Μειμέτ' και σ'όν Βε-
κι' Έλιαν και τήν Άρμάδα νά τρακάρη μέ γερύρι. [Σύρη.

Κι' άν διαβάσης τήν Τανίν
δπως πάντοτε και νύν,

δργανον του Κομητάτου, που σκορπά φατριάς και λαόρεις,
κι' είναι πρώτη σ'ής παλάδριας,
πρσ πολυ θα φοβήθης, Περικλέτο τραγλοδότη,
κι' άν τ'ό φόβο του κομήτη.

**Και Χανούμ γειμάταες χάρι
σηκωθήκαν σ'τό ποδάρι.**

Φ. — Ξέρεις, παραγκιός, μπερδέ,
τήν Χανούμ τήν Σερκιδέ,
Ξέρεις και τήν Σαμπιχά,
όπου τώρ άγκομαχέ
για πολέμους καθ' ήμιν
μ' άπερίγραπτον θυμόν;

Με τό Σύνταγμα γενήκαν κι' ή Τουρκάλαις σ'οφραξ' έταις,
και μ' Ήξάβις, Περικλέτο, γράφουν σ'ής Γεννή Γαζέταις
πώς είν' έτοιμας και τούταις καθ' ήμιν νά πολεμήσουν
και τό κάθε Χανουμάκι σ'ε πολέμους νά τμήσουν.

Π. — Τι μού λές, βρε Φασοουλή;
Φ. — Τρέμα τώρα πρσ πολυ,
και άν είναι καίτε γέλα,
Περικλέτο παραβέλα.

Π. — Τ'ό περιμένεις κι' αυτό;
πρσ νά πάω νά κρυφτώ;
Φ. — Τής Χανούμ πρσ πάντων τρέμα
κι' άν ειρήνη κι' άν πόλεμω.

Φ. — Μές σ'ής σ'οφραξ' της άλλαις
σηκωθήκαν κι' ή Τουρκάλαις,
που σάν κέρεις τόν ματιών μας πάντα τής φυλάγαμε,
κι' άν ιδής και Χανουμάκι